

วารสารเพลงดนตรี MUSIC JOURNAL

ISSN 0858-9038

Volume 22 No. 2
October 2016

นกร้องในดงเกล

วิเคราะห์บทเพลง SIAMESE PATROL การฟังเพลงคลาสสิกทำให้เด็กฉลาดจริงหรือไม่

เปิดใจ Dr. Zax - จักรกฤษ เจริญสุข เบื้องหลัง Chord Heroes

‘สตรอง’ กระทั่ง PC (ตอนที่ ๑)

วารสารเพลงดนตรี MUSIC JOURNAL

Volume 22 No. 2
October 2016

Editor's Talk

สวัสดีผู้อ่านทุกท่าน
เพลงดนตรีฉบับเดือนตุลาคม จะพาผู้อ่าน
มารู้จักกับสาวน้อยพลังเสียงมหัศจรรย์ “พิจาริน
วิริยะศักดิ์กุล” นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ของวิทยาลัย
ที่เพิ่งผ่านเข้ารอบ semi-final จากการแข่งขัน
ร้องเพลงคลาสสิก Concours International
de Chant de Toulouse ที่ประเทศฝรั่งเศส ใน
คอลัมน์เรื่องจากปก

สำหรับการแสดง Young Artist Musician
Concert Series เมื่อปลายเดือนกันยายนที่ผ่านมา
มา แสดงให้เห็นถึงศักยภาพและความสามารถของ
นักเรียนระดับมัธยมปลายของวิทยาลัยได้เป็นอย่างดี
เบื้องหลังความสำเร็จของคอนเสิร์ตนี้ ติดตามจาก
บทสัมภาษณ์ ‘สตรอง’ กระทั่ง PC

นอกจากนี้ คุณจิตร กาวี จะนำทุกท่านไปพบกับ
ความเป็นมาที่น่าสนใจ พร้อมทั้งวิเคราะห์โครงสร้าง
ของบทเพลง Siamese Patrol (เพลงแตรวง)
ซึ่งนักแต่งเพลงชาวเยอรมัน Paul Lincke ได้
ประพันธ์ขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๔ ถวายแด่พระบาท
สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕

อีกบทความที่น่าสนใจ สำหรับคุณพ่อคุณแม่
“การฟังเพลงคลาสสิกทำให้เด็กฉลาดจริงหรือไม่”
นำเสนอข้อมูลงานวิจัยเกี่ยวกับ โมสาร์ท เอฟเฟกต์

ว่า การฟังดนตรีคลาสสิกตั้งแต่อยู่ในครรภ์ โดย
เฉพาะบทเพลงของโมสาร์ท จะช่วยให้ลูกมีไอคิว
สูงและฉลาดขึ้นนั้น จริงหรือไม่

ปิดท้ายด้วยบทความสาระความรู้ทางดนตรี
จากนักเขียนประจำ และบทความรีวิวการแสดง
ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในรั้ววิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ตลอด
เดือนที่ผ่านมา

ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ

เจ้าของ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหิดล

บรรณาธิการบริหาร

สุกรี เจริญสุข

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

สนอง คลังพระศรี

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดวงฤทัย โพคะรัตน์ศิริ

Kyle Fyr

นิธิตา ชัยชิต

กองบรรณาธิการ

นพิสัย เรียง

พงศ์สิริ การย์เกรียงไกร

บวรภักดิ์ รุจิเชนันทน์ (นักศึกษาฝึกงาน)

ฝ่ายภาพ

คณินิจ ทองไข่อ่อน

ฝ่ายศิลป์

จรรยา กะการดี

นรเศรษฐ์ รังหอม

พิสูจน์อักษรและรูปเล่ม

ธัญญวรรณ รัตนภาพ

เว็บมาสเตอร์

ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

ฝ่ายสมาชิก

สรวิทย์ ปัญญากุล

สำนักงาน

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหิดล

(วารสารเพลงดนตรี)

๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔

ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล

จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔

ต่อ ๑๕๗

โทรสาร ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๓๐

musicjournal@gmail.com

พิมพ์ที่

หิณหยางการพิมพ์

โทรศัพท์ ๐ ๒๔๐๓ ๘๖๓๖

จัดทำโดย

ร้านค้าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๐๐ ๒๕๒๕-๓๔

ต่อ ๕๑๕, ๕๑๖

กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาคัดเลือกบทความลงตีพิมพ์โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า สำหรับข้อเขียนที่ได้รับการพิจารณา กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม โดยรักษาหลักการและแนวคิดของผู้เขียนแต่ละท่านไว้ ข้อเขียนและบทความที่ดีพิมพ์ ถือเป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และไม่ขอรับผิดชอบบทความนั้น

สารบัญ Contents

Dean's Vision

04

การประกวดเพลงสุภาพ
สุกรี เจริญสุข
(Sugree Charoensook)

Cover Story

10

นกน้อยในสังกาศ
นิธิตา ชัยชิต (Nitima Chaichit)

22nd Anniversary

14

ถอดเทป ถ้วยกับประจักษ์สยาม
'บทเพลงแห่งชีวิต'
ธัญญวรรณ รัตนภาพ
(Thunyawan Rattanapop)

EdPEX

21

ถอดเทป
การตรวจประเมินคุณภาพ
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
(ตอนที่ ๓)
บุรินทร์ สันติชีวะเสถียร
(Burinthon Santichewasatian)

Musicology

24

วิเคราะห์บทเพลง SIAMESE
PATROL
บทเพลงถวายพระเกียรติ ใน
สมัยรัชกาลที่ ๕
จิตร กาวี (Jit Gavee)

Music Theory

29

Intervals in Music Theory
of Ancient Greece
Valeriy Rizayev
(วาเลรี ริซาเยฟ)

Music Education

32

การฟังเพลงคลาสสิกทำให้เด็ก
ฉลาดจริงหรือไม่
อภิญพร ชัยวานิชศิริ
(Apinorn Chaiwanichsiri)

Jazz Studies

34

แจ๊สล้วนๆ
การใช้ Pentatonic Scale
ดริน พันธุมโกมล
(Darin Pantoomkomol)

Woodwind

36

สนุกกับฟลูต
ฮิโรชิ มะซึชิม่า
(Hiroshi Matsushima)

Getting Ready

42

Pedagogy Tools for
Applied Music
Teachers: Teaching to an
International Standard
Joseph Bowman
(โจเซฟ โบว์แมน)

44

การสมัครเรียนสาขาศาสนาตรีใน
ระดับปริญญาตรี โท เอก
ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา
(ตอนที่ ๔)
ภมรพรรณ โกมลภมร
(Pamornpan Komolpamorn)

Music Business

46

การจัดการการเงินกับธุรกิจ
ดนตรี เข้าใจงบการเงินก่อน
วิเคราะห์งบการเงิน (ตอนที่ ๑)
ภาวิต อูปถัมภ์เชื้อ
(Pawat Ouppathumchua)

Voice Performance

48

A Little Bit of Extra
Haruna Tsuchiya
(ฮารุนะ ซึซึยะ)

International Relations

50

Travel Report:
Mahidol Composition
Faculty in China
Tyler Avis Capp
(ไทเลอร์ เอวิส แคปป)
Julia Lake Bozone
(จูเลีย เลค โบโซน)

Interview

52

'สตรอง' กระทั่ง PC
(ตอนที่ ๑) Young Artist
Music Concert Series
นิธิตา ชัยชิต (Nitima Chaichit)

Review

56

ออกโปงโลกใบใหม่
วิศวิศ ปัญญาวงศ์สถาพร
(Visawat Panyawongsataporn)

60

ซิมโฟนี หมายเลข ๒
ของซิลเบสตร: ดนตรีดี ๆ อาจไม่
ตามใจเราได้ทุกอย่าง
บวรพงศ์ ศุภโสภณ
(Borwongpong Supasophon)

64

เสียชีวิตแทน... คนไม่ได้ฟัง
ก็ฟังบอรรเลง ซิมโฟนี
หมายเลข ๕ ของมาห์เลอร์
นฤตย์ เสกธีระ
(Narit Sektheera)

70

เปิดใจ
Dr. Zax - จักรกฤษ เจริญสุข
เบื้องหลัง Chord Heroes
บอร์ดเกมทีฟสาน
"ความรู้ + ความสนุก"
เป็นหนึ่งในเดียว
กฤตยา เชื้อมวรศาสตร์
(Krittaya Chuamwarasart)

Music Student

72

รางวัลชนะเลิศการแข่งขัน
กีตาร์คลาสสิกนานาชาติ
รายการหลักของภูมิภาคเอเชีย
ชินวัฒน์ เต็มคำขวัญ
(Chinnawat Themkumkwun)

Alumni News & Notes

74

"ไม่สูงต้องเขย่ง ไม่เก่งต้องขยัน"
อิสรพงศ์ ดอกหอ
นริศวรรณ ศรีประยูรธรรม
(Narissawan Sripayoontham)

นกน้อยในดิงเกล

เรื่อง: นิธิมา ชัยชิต (Nitima Chaichit)

ผู้ช่วยบรรณาธิการวารสารเพลงดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

นอกจากการดนตรีที่เป็นเลิศของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์แล้ว การร้องก็ไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน เพราะได้ไปประกาศความไพเราะเสนามาแล้วยังประเทศฝรั่งเศส ในการประกวด Concours International de Chant de Toulouse ตัวแทนจากรั้ววิทยาลัยเป็นผู้แข่งขันที่อายุน้อยที่สุด แต่ทว่าพลังเสียงของสาวน้อยคนนี้ ไม่ได้น้อยดังอายุ แต่กลับไพเราะดั่งนกในดิงเกล ซึ่งเป็นนกที่ถูกขนานนามว่า มีเสียงอันไพเราะและสวยงาม

แนะนำตัวเองให้ผู้อ่านรู้จักสักนิด

สวัสดีค่ะ ชื่อ นางสาวพิจาริน วิริยะศักดิ์กุล ชื่อเล่นชื่อเก้เก้ค่ะ ตอนนี้เรียนอยู่ชั้นปี ๒ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิชาเอก Classical Voice ค่ะ

เหตุผลที่เลือกเรียนขับร้อง

เริ่มจากตอนเด็กๆ ชอบดูการ์ตูนของวอลท์ดิสนีย์ (Walt Disney) แล้วเวลาดูก็จะร้องเพลงตามไปด้วยตลอดค่ะ แต่ตอนเด็กแค่ชอบร้องเพลง ยังไม่รู้ว่าชอบแนวไหน พอประมาณ ม.ต้น ได้ไปฟังเพลงในยูทูบ เป็นเพลงคลาสสิก ซึ่งตอนนั้นก็ยังไม่รู้อะไรเกี่ยวกับดนตรีคลาสสิกเลยค่ะ แต่รู้สึกว่ายากก็อยากร้องเพลงแบบนี้ ก็เลยเตรียมตัวสอบเข้า Pre-college ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดลค่ะ หลังจากที่เข้ามาเรียนก็ได้เห็นรุ่นพี่ที่เก่งๆ ในวิทยาลัยที่เรียนคลาสสิกด้วยกัน พี่ๆ เป็นแรงบันดาลใจของหนู แล้วก็ยิ่งทำให้แน่ใจว่า หนูชอบที่จะเรียนร้องเพลงคลาสสิกค่ะ

การแข่งขันที่ฝรั่งเศสครั้งล่าสุดเป็นอย่างไรบ้าง

เป็นการแข่งขันร้องเพลงคลาสสิกค่ะ ตอนนีการแข่งขันได้เสร็จสิ้นไปแล้ว รายการนี้เริ่มจากการส่งประวัติของแต่ละคนว่าเคยทำอะไรมาบ้าง มีประสบการณ์อย่างไร และต้องเคยชนะรางวัลระดับนานาชาติมาบ้างค่ะ รับสมัครตั้งแต่อายุ ๑๘-๓๒ ปี จากคนส่งทั้งหมดประมาณ ๔๐๐ กว่าคน คัดเลือกจากประวัติเหลือ ๑๔๑ คน ซึ่งหนูก็เป็น ๑ ในนั้น ทำให้หนูได้ไปร้องในรอบคัดเลือกรอบแรกที่ฝรั่งเศสค่ะ

เราต้องเตรียมเพลงไปทั้งหมด ๑๒ เพลง สำหรับการแข่งนี้เราจะไม่สามารถรู้ได้เลยค่ะว่าเราจะได้อะไรอะไร กรรมการจะเป็นคนเลือกให้ค่ะ ในหนึ่งรอบเราจะได้อะไร ๒ เพลง ทุกรอบของการแข่งจะจัดในโรงละคร Theatre Du Capitole โดยรอบ Semi-final และ Final จะเป็นการแข่งที่มีผู้ชมเข้ามาชมได้ค่ะ

จาก ๑๔๑ คน ในรอบแรก คัดเหลือ ๒๓ คน ในรอบ Semi-final ค่ะ หนูก็ติด ๑ ใน ๒๓ คน ในรอบ Semi-final ค่ะ หลังจาก Semi-final ก็จะมีคนผ่านเข้าไปในรอบ Final ๑๐ คน ซึ่งหนูไม่ได้ผ่านเข้าไปในรอบนี้ค่ะ แต่ได้เท่านี้หนูก็ดีใจมากแล้วค่ะ เพราะหนูได้ฟังทั้งหมด ๑๐ คนที่เข้ารอบ Final ทุกคนมีระดับความสามารถสูงมาก ทำให้หนูได้เรียนรู้เพื่อที่จะเตรียมตัวในครั้งต่อไปค่ะ

ใครเป็นผู้ชักจูงในการลงประกวดแข่งขันครั้งนี้

อาจารย์แนนซี่ (Nancy, Tsui-Ping Wei) ค่ะ ตอนแรกอาจารย์บอกว่ามีการแข่งขันรายการนี้ หนูก็สนใจค่ะ แต่ว่าในการแข่งขันเราต้องเตรียมตัวทั้งหมด ๑๒ เพลง ซึ่งเยอะมาก และการแข่งขันนี้ก็ยากสำหรับหนูพอสมควรค่ะ ตอนนั้นยังลังเลอยู่ว่าจะสมัครเข้าร่วมแข่งขันดีหรือไม่กลัวที่จะไปแล้วไม่ได้รางวัล แต่อาจารย์แนนซี่บอกว่า “จะได้รางวัลหรือไม่ได้รางวัล ไม่ใช่เรื่องสำคัญ สิ่งที่สำคัญที่สุดของการไปแข่งขันคราวนี้คือ ระหว่างฝึกซ้อมเตรียมตัวก่อนไปแข่ง เราได้พัฒนาตัวเอง แค่นี้ก็พยายายอย่างเต็มที่ ก็เป็นประสบการณ์ที่หาซื้อจากไหนไม่ได้แล้ว” หนูจึงตัดสินใจเข้าร่วมแข่งขันรายการนี้ค่ะ

เลือกเพลงที่เข้าประกวดเองไหม เพลงอะไรบ้าง และเหตุผลที่เลือก

ช่วยกันเลือกกับอาจารย์ค่ะ มีทั้งเพลงที่เคยเรียนมาแล้วบ้าง และก็มีเพลงใหม่ที่เพิ่งได้มาบ้างค่ะ แต่เพลงที่เราจะเลือกได้จาก ๑๒

เพลง ต้องเป็น Art Song ๖ เพลง และเพลงโอเปร่า ๖ เพลงค่ะ ชื่อเพลงทั้งหมด ๑๒ เพลงตามนี้ค่ะ

Art Song

C. DEBUSSY - Nuit d'étoiles
W. A. MOZART - An Chloë
R. STRAUSS - Die Nacht
F. LISZT - Oh ! Quand je dors
F. SCHUBERT - Suleika
J. STRAUSS - Frühlingsstimmen

Arias

J. OFFENBACH from *Les Contes d'Hoffmann*: « Les oiseaux dans la charmille »

A. DVORÁK from *Rusalka*: « Mesícku na nebi hlubokém »

G. DONIZETTI from *Linda di Chamounix*: « O luce di quest'anima »

F. LEHÁR from *The Merry Widow*: « Vilja Lied »

V. BELLINI from *I Capuleti e i Montecchi*: « Oh quante volte »

G. BIZET from *Carmen*: « Je dis que rien ne m'épouvante »

ซ้อมมากน้อยแค่ไหน แบ่งเวลาซ้อมอย่างไร

ซ้อมนี้ตอบยากจังค่ะ (หัวเราะ) หนูมีเรียน Private ๔ ครั้งต่อสัปดาห์ค่ะ เป็นอะไรที่ยากมากสำหรับหนูและอาจารย์ เพราะอาจารย์ก็ต้องหาเวลาพิเศษมาช่วยสอนและเตรียมเพลงทั้ง ๑๒ เพลงให้พร้อมสำหรับการแข่งขัน หนูเองก็มีวิชาเรียนอื่นๆ อีก จะซ้อมได้ประมาณวันละ ๒ ชั่วโมงค่ะ หรือว่างเมื่อไหร่ก็ซ้อมค่ะ ต้องจัดเวลาเป็นอย่างดี เช่น ต้องซ้อมตรงไหนบ้าง เพลงอะไรบ้างที่ต้องแก้รายละเอียดตามที่อาจารย์แนะนำ ซ้อมจนกว่าจะทำได้ค่ะ หนูอยากมั่นใจว่า ทุกครั้งที่ไปเรียนจะต้องดีขึ้น เพราะว่าไม่อยากให้อาจารย์รู้สึกเหนื่อยเวลาสอนหนู แล้วก็เหนื่อยที่หนูไม่พัฒนาด้วยค่ะ

มีเคล็ดลับอะไรที่ทำให้เสียงดีแบบนี้

สำหรับหนูไม่มีเคล็ดลับอะไรเลยค่ะ คงเป็นเพราะการตั้งใจฝึกซ้อม และวิธีการเรียนที่ถูกต้องมากกว่าค่ะ ที่ทำให้หนูเป็นอย่างทุกวันนี้ แต่จริงๆ แล้ว เสียงดีไม่ใช่ทุกอย่างนะคะ ควรประกอบไปด้วยเทคนิคพื้นฐานที่ดี การฝึกซ้อมอย่างถูกต้อง และอะไรอีกหลายๆ อย่างค่ะ อาจารย์แนนซี่ดูแลหนูอย่างดีและคอยแนะนำมาตลอดตั้งแต่ ม.๔ ค่ะ

อาจารย์แนนซี่ให้คำแนะนำอะไรเป็นพิเศษบ้าง

เยอะมากเลยนะคะ อาจารย์แนนซี่ให้คำแนะนำทุกเรื่องเลยนะคะ ทั้งการร้องเพลง ระเบียบวินัยในการซ้อม และช่วงที่อยู่ในระหว่างการแข่งขันที่ฝรั่งเศส สิ่งที่อาจารย์คอยบอกคอยสอนหนูตลอดคือ หนูต้องมีความมั่นใจ ต้องเชื่อใจตัวเอง และทำให้ดีที่สุดเท่าที่หนูจะทำได้ค่ะ แล้วก็เรื่องการสื่อสารกับคนอื่น เรื่องมารยาท เรื่องการร่วมงานกับคนอื่นค่ะ ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมาก อาจารย์สอนหนูมากกว่าการร้องเพลงค่ะ

มั่นใจแค่ไหนกับการแข่งขันครั้งนี้ คู่แข่งน่ากลัวไหม

ไม่มั่นใจเลยนะคะ เพราะเป็นการแข่งขันรายการใหญ่ในยุโรปครั้งแรกของหนู และหนูยังมีประสบการณ์ในการแข่งขันในระดับใหญ่ๆ ไม่มากพอ แต่มันยังเป็นผู้แข่งขันที่อายุน้อยที่สุดในรายการด้วยค่ะ แต่หนูก็มั่นใจว่าได้ทำอย่างเต็มที่แล้วค่ะ ส่วนเรื่องคู่แข่ง น่ากลัวนะคะ เก่งๆ กันทุกคนเลยนะคะ และทุกคนก็มีประสบการณ์กันพอสมควรเลยนะคะ

การแข่งขันครั้งนี้แตกต่างจากครั้งอื่นๆ อย่างไร

แตกต่างจากการแข่งครั้งอื่นตรงที่มีผู้สมัครเข้าร่วมถึง ๔๐๐ กว่าคน และผู้ที่ผ่านเข้าร่วมการแข่งขันมี ๑๔๑ คน จากหลากหลายประเทศ ช่วงอายุระหว่าง

“

ได้เรียนรู้หลายอย่างเลยคะ แต่สิ่งที่ทำให้
หนูเข้าใจสำหรับการร้องเพลงมากขึ้น
คือ การซ้อมในห้องซ้อม ไม่ใช่ทุกอย่างคะ

”

Ajarn Nancy Tsui-Ping Wei is a lecturer in the Classical Voice Department. Ajarn Nancy is a Taiwanese born American and has a fascinating background in both education and music. Ajarn Nancy has been on the faculty of the College of Music, Mahidol University since 1995. She has consistently pushed her students to become winners and finalists in both national and international competitions. Accordingly, Ms. Pijarin Wiriyaakdakul (Kay-Kay), who made the 24th Semi-finalists round for the Concours International de Chant de Toulouse, is one of her students.

Pijarin came from our Pre-college program, M.4. During her audition, the

Some words from the Teacher

committee was initially reluctant due to her small voice, but she had nice intonation and a nice quality inside so I gave her a try. Over three years of the Pre-college program, at the beginning it was not as I expected. It was not easy, as she came with no classical background, or perhaps very little. She told me that she did not know what it is about; she was just singing pop songs and sang a lot at home. She watched programs on YouTube and she thought it was a style of singing that she would like to try and hope to get better in the future, so that was why she came for the audition with some preparation but little understanding. However, I saw a girl with a sincere and open mind to learn. Therefore, I would say her strengths are open-mindedness, and determination in everything she does. Most of the time you will feel obligated to criticize her or to give her comment because she would work so hard on everything you asked her. And if in the first and second lessons it did not happen, she would take another

semester to make it happen. For just a little girl, to trust in me and make it happen - not many students are this determined at 15-16 years old. In M.4, she was not an outstanding student, just a normal student, but in M.5, she came back from a long summer break. She came back with more understanding and determination. She participated in the SET Trade competition in M.5 but she failed again. Yet, I would say her strength is to keep fighting and never give up, and she has been my student for 4-and-a-half years already.

Moreover, the classical vocal field is quite demanding; this classical competition is like an eye opener trip for her. She sees other people from her age range make it to this competition. It is a very long established competition; this is the 51st one. It happens every two years. It has existed for more than a hundred years. It is a very reputable competition. Many people, including Europeans, applied, and so as many Asians go with classical purpose, flying

๑๘-๓๒ ปี หนูตื่นเต้นมากๆ แม้จะซ้อมไปพอสมควรแล้ว แต่พอไปถึงก็ยังตื่นเต้นมากๆ ค่ะ เพราะหนูไม่รู้เลยว่าผู้เข้าแข่งขันที่มาเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้มีความสามารถกันขนาดไหน

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการประกวดในครั้งนี้

หนูได้เรียนรู้หลายอย่างเลยค่ะ แต่สิ่งที่ทำให้หนูเข้าใจสำหรับการร้องเพลงมากขึ้นคือ การซ้อมในห้องซ้อม ไม่ใช่ทุกอย่างค่ะ เพราะว่าเราจะผ่านเข้าไปในแต่ละรอบได้ มันต้องประกอบไปด้วยหลายอย่างค่ะ มีทั้งการสื่อสารกับคนที่ทำงานด้วย เรื่องการซ้อมกับแอดคอมก็

ต้องมีการสื่อสารที่ดีและเราต้องสามารถแก้ไขได้ในตอนนั้นเลย เพราะว่าเรามีเวลาซ้อมกับแอดคอมเพียง ๑๕ นาทีก่อนการแข่งขันในแต่ละรอบ เรื่องการแสดงบนเวทีด้วยค่ะ ว่าเราสามารถสื่อถึงผู้ชมอย่างที่เราต้องการได้ไหม เราสามารถควบคุมความตื่นเต้นของเราได้ไหม ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องอาศัยประสบการณ์ค่ะ เป็นสิ่งที่หนูควรจะพัฒนาในครั้งต่อไปค่ะ

กล่าวถึงท้ายถึงผู้อ่าน คณาจารย์ ผู้ปกครอง พี่ๆ น้องๆ ในวิทยาลัย

หนูอยากขอบคุณครอบครัวของหนู ที่เข้าใจและสนับสนุนหนูเป็นอย่างดีค่ะ และขอบคุณอาจารย์สุกรีและอาจารย์อริยา

ค่ะ ที่ทำให้หนูได้มีโอกาสด้านการแสดง ทำให้หนูได้พัฒนาตัวเอง ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน และเพื่อนๆ ที่คอยช่วยเหลือหนู และที่สำคัญมากๆ ก็คือ อาจารย์แนนซี่ค่ะ ที่ทำให้หนูมีทุกวันนี้ค่ะ หนูรู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้เรียนที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ค่ะ

๓

from Germany, Italy, and many more countries to Paris, France to enter this competition. This really inspired her and according to the organization it was about 400 applicants. In addition, the condition of application is winning at least two international awards. I would like to thank Dr. Sugree Charoensook for recognizing her talent and for giving her an opportunity to sing with the TPO. Overall, 141 applicants were selected and Pijarin could not sit down to listen because while lining up backstage waiting for being the next to sing, she found out that she made it as the 23rd of the semi-finalists among 141, which is very difficult, because she was the youngest. According to the organization, people say she is our favorite and she is so young. Most competitors have been learning for 8-15 years, while she only has 4-and-a-half years of experience. It is very little in the classical field. It is just like a beginner entering, or intermediate perhaps. Even though she didn't get to the final, we were very happy and proud. While listening to the ten finalists, she was very excited watching each one of them. She could not sit still, and then there was one girl who has the same tone with her vocal type. She was looking at me as if she is checking on me whether I heard what she heard. Her jaw was dropping (laughing). It was a beautiful

inspiration. It opens her eyes to see, and if she did not see these talented singers as an inspiration from people her ages, she might have missed her opportunity to continue learning. She might be just wondering what I am doing. What will my choices be in the future? She will not see how much people fight to make it.

For example, one Chinese lady who shared the dressing room with Pijarin, she talked to me in Chinese after finding out I can speak Chinese. She told me she was envious that her teacher came all the way to France to take care of the student and selected a song for each round. She said she did not have a good start in China. She did not have an access to good technique, and because of the large size of classes, teachers could not give her special attention. Hence, she decided to collect money to go to France. Nonetheless, with very little money she could not take a lesson from the expensive vocal teachers. It is often about 100 Euro per lesson, which is about 4,000 Baht. Therefore, she said she only can take it once a month. She fought so hard to show the teachers her determination. After a year, even though she could not have a lesson as often, her teacher was impressed that she has done much better than some French singers. Then she took the exam and passed to study in the school with this teacher. She studied 4 years for

undergraduate and 2-3 years of master degree. She told me this competition is her last one before she returns to China and she wanted to see how far she can go. She is very nice that she even came to support Pijarin on her last round, for the reason that she thinks Pijarin is so talented, young, and very nice. Due to her own bad experiences, she wanted to support her. It is such an encouragement from this fellow candidate.

Lastly, I want to tell Pijarin to continue whatever she is doing so far, to stay humble, open-minded, and determined. She is only 19 years old, and her future is bright if she continues with what she is doing now, and the most important is her daily work. Moreover, when I asked her to talk to the studio for my performing class, the first thing she told the group is that "everyone, your time is now, don't wait". I remembered telling her this long time ago and she is remembering it and she is doing it as well. She inspired my studio students to do the same thing. Every day is like a little battle and if you can win little battles every day, you will be ready to face the big war.

ออกไปเจอโลกใบใหม่

(British Music Night, July 8-9, 2016,
Thailand Philharmonic Orchestra)

เรื่อง: วิศวัต ปัญญาวงศ์สถาพร (Visawat Panyawongsataporn)
นักข่าวอิสระ

“

ระหว่างที่กระแส Brexit หรือการไถ่ถอน
แยกตัวของสหราชอาณาจักรออกจาก
สหภาพยุโรป กำลังเขย่าโลกให้ตื่นระส่ำ
อยู่ไม่หยุดยอน มนุษย์เอื้อยเอื้อยที่ไม่รู้
ร้อนรู้หนาวกับชาวประมงอย่างเรา จะขอ
ทบทวนสักนิดกับมานั่งรับแอร์เย็นๆ ฟัง
ออริเคสตราเพลินๆ ที่กำลังเวลาเดินตีกว่า

”

**#งดแซท ปิดมือถือ มีอะไรทิ้งหลัง
ไมค์ไว้ก่อนนะครับ :)**

พูดถึงคอนเสิร์ต British Music Night เมื่อ
วันที่ ๘ กรกฎาคม ที่มหิตลสิทธาคาร
มหาวิทยาลัยมหิดล หลายคนยังไม่มั่นใจ
ว่าสหราชอาณาจักร (Britain) นั้น แตก
ต่างอย่างไรกับอังกฤษ (England)? แล้ว
ถ้าเป็นอย่างเดียวกัน ทำไมเขาถึงเรียกว่า
สหราชอาณาจักรกันล่ะ เอาอย่างนี้ครับ
ผมอธิบายง่ายๆ ว่า ในหมู่เกาะอังกฤษ
นั้นจะประกอบไปด้วยดินแดนใหญ่ๆ คือ
เกาะไอร์แลนด์และเกาะบริเตนใหญ่ บน

เกาะไอร์แลนด์มีสาธารณรัฐไอร์แลนด์
(The Republic of Ireland) และ
ไอร์แลนด์เหนือ (Northern Ireland)
ส่วนเกาะบริเตนใหญ่ (Great Britain)
นั้น มีอังกฤษ (England) สกอตแลนด์
(Scotland) และเวลส์ (Wales) เมื่อรวม
เข้ากับไอร์แลนด์เหนือด้วยแล้ว คือ สหราชอาณาจักร
(The United Kingdom) สรุป
ก็คือ สหราชอาณาจักรเกิดจากการรวมตัว
ของรัฐ ไม่ได้มีแค่อังกฤษอย่างที่หลายคน
เข้าใจกันนะครับ

นอกเรื่องมานาน รู้ตัวอีกทีพลพรรค
ผู้มีใจรักเสียงเพลงก็เดินมานั่งแน่นเต็ม

โรง นักดนตรีเดินเรียบร้อยเข้าประจำตำแหน่ง แสงไฟหรี่ดับลง ได้เวลาที่ทุกท่านรอคอยแล้วครับ เชิญพบกับ Thailand Philharmonic Orchestra (TPO) ในป่าายเก่าๆ ที่ทั้งฮอลล์อุณหภูมิลดลงไปด้วยผู้ชม

ลายกาเดินก่อน บทประพันธ์โดย ครุปลีอง ฉายรัศมี เรียบเรียงเสียงประสานโดย พันโท ประทีป สุพรรณโรจน์

ลายกาเดินก่อน (ลายนกไขบินข้ามทุ่ง) เป็นเพลงพื้นเมืองอีสาน มีทำนองและลีลาคล้ายกันเป็นส่วนมาก โปงลางซึ่งเป็นทำนองดนตรีอย่างหนึ่งที่ผู้ประพันธ์นำมาใช้สื่อถึงป่าเขา การเดินเท้าของพ่อค้าวัวต่างผ่านภูมิประเทศราบลุ่ม เนินเขา หรือแม้แต่ลงห้วยลงดอย ทำนองที่เป็นสัญลักษณ์ของโปงลางจึงถูกบรรเลงออกมาคล้ายผืนลาย

ลายกาเดินก่อนมีความหมายว่ากาที่กระโดดไปตามก้อนขี้ไถตอนต้นฤดูฝน เมื่อฝนตกจนดินอึมน้ำเต็มที่เป็นครั้งแรกในฤดูฝนนั้น ชาวนาจะเริ่มไถนาเพื่อกลับหน้าดิน และเนื่องจากเป็นการไถนาครั้งแรกดินยังติดแน่น ดินที่ถูกไถแหวกไปก็ม้วนตัวเป็นก้อนโต ดินก้อนนั้นเรียกว่าขี้ไถ เรียงรายเป็นแถวกลางทุ่งนา ระหว่างนั้นกาก็จะบินลงจิกกินได้เดือนและแมลงที่ติดอยู่ตามดิน กระโดดไปตามก้อนขี้ไถ ก้อนนี้ที่ ก้อนนี้ที่ จังหวะของเพลงนี้จึงมีจังหวะสนุกสนานเลียนแบบการโดดไปมาของกาดูน้อย

บทประพันธ์ดั้งเดิมแต่งโดยครุปลีอง ฉายรัศมี ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง (ดนตรีพื้นบ้าน) ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๒๙ เป็นนักดนตรีที่มีความสามารถทางดนตรีอีสานหลากหลาย สามารถเล่นได้ทั้งพิณ แคน ซอ โปงลาง และอื่นๆ เฉพาะ “โปงลาง” เป็นเครื่องดนตรีที่ครุปลีองสามารถเล่นและถ่ายทอดได้ดีเป็นพิเศษ

การเรียบเรียงเสียงประสานของพันโท ประทีป สุพรรณโรจน์ แบ่งทำนองออกเป็น ๔ ท่อน คือ ท่อนแรกเป็นบรรยากาศการ

ไถนายามเช้า ท่อนที่สองเป็นการจำลองกิจกรรมสันทนาการของชาวบ้าน ท่อนที่สามเป็นอารมณ์การหว่านข้าวและการเก็บเกี่ยวข้าว และท่อนที่สี่เป็นการพ้อนรำเพื่อเฉลิมฉลองหลังเสร็จสิ้นฤดูกาลเก็บเกี่ยว

Young Person's Guide to the Orchestra ของ Benjamin Britten

บทเพลงที่สองของเย็นนี้คือ Young Person's Guide to the Orchestra ของ Benjamin Britten โดยเพลงนี้เคยใช้เป็นเพลงเปิดตัวของภาพยนตร์ Moonrise Kingdom (2012) สื่อให้เห็นความเป็นสาวน้อยแรกแย้มของซูซี่ (Suzy) วัยสิบสองที่กำลังวางแผนหนีออกจากบ้านไปอยู่ในป่ากับแซม (Sam) เด็กหนุ่มวัยใกล้เคียงกัน

ความเป็นมาของเพลงนี้คือ The Crown Film Unit ซึ่งเป็นหน่วยงานของกระทรวงศึกษาธิการอังกฤษ ว่าจ้างให้ Britten ประพันธ์เพลงให้แก่วงออร์เคสตราเพื่อใช้ประกอบภาพยนตร์สารคดีสำหรับเด็กเรื่อง “The Instruments of the Orchestra” บทประพันธ์นี้แสดงรอบปฐมทัศน์โดยวง Liverpool Philharmonic ก่อนจะแสดงประกอบภาพยนตร์ที่เข้าฉายในปลายเดือนพฤศจิกายนปีเดียวกัน โดยวง London Philharmonic Orchestra

Young Person's Guide to the Orchestra เริ่มบทเพลงด้วยการส่ง theme

หลักของ Henry Purcell ด้วยวงออร์เคสตราทั้งวง การเลือกจังหวะของวาทयर เจมีฟิลลิปส์ (Jamie Phillips) คัดสรรได้เหมาะสมสง่างาม เสียงเต็มวงอัดแน่นทั้งฮอลล์ แต่ยังเผยให้เห็นลวดลายของเครื่องบราสและ Pitched-Percussion ที่ประดับประดาอยู่ เมื่อ “ความหนาแน่น” ของตอนต้นเพลงหายไป เปิดทางให้เครื่องดนตรีชิ้นอื่นแสดงบทบาทบ้าง วง TPO ทำได้อย่างแนบเนียน สร้างเซอร์ไพรส์ที่กลมกลืนให้แก่ผู้ฟังได้อย่างดี หลังจากนั้นบทเพลงก็เคลื่อนไปยังองค์ประกอบอื่นๆ เพื่อเปิดให้เห็นสีสันของเครื่องดนตรีในแต่ละกลุ่ม ตั้งแต่เครื่องเป่าลมไม้ เครื่องสาย เครื่องลมทองเหลือง และเครื่องกระทบ

หลังจากนั้น ในแต่ละ Variations จะเปิดช่องให้เครื่องดนตรีแต่ละชิ้นสลับกันเข้าบรรเลงทำนองที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง เช่น Variation แรก เริ่มด้วยฟลูทและพิคโคโลที่เล่นด้วยเสียงคล้ายเสียงนก ร้อง ตามด้วยทำนองเครื่องขิมของโอโบ และความขี้เล่นของคลาริเน็ต ก่อนที่จะจบด้วยบาสซูนเป็นตัวอย่าง

ที่น่าสนใจคือ Character ของเสียงอื่นๆ ที่ผลัดกันเข้ามาร้ายรำ วง TPO สามารถแสดงออกมาได้อย่างยอดเยี่ยม เสียงเครื่องลมทองเหลืองเจิดจ้าสง่างาม เสียงเครื่องสายกลมกล่อม ผสมผสานกับเสียงเครื่องเป่าลมไม้ที่ร่าเริง สร้างอารมณ์ที่หลากหลายให้แก่ผู้ฟังได้อย่าง

ไม่บกพร่องเลย เครื่องกระทบทำงานได้อย่างยอดเยี่ยมมาก ชัดเจนและเด็ดขาดอย่างทีบที่ประพันธ์ต้องการ

เห็นผลงานดีเด่นครั้งนี้ ต้องยกความดีความชอบส่วนหนึ่งให้แก่ เจมี ฟิลิปส์ วาทยกรผู้ยกไม้ร้ายมนต์ในวันนี้ ฟิลิปส์ จะดำรงตำแหน่งวาทยกรร่วม (Associate Conductor) ของวง Halle Orchestra และได้รับเชิญให้เข้าร่วมโครงการ LA Phil's Dudamel Fellowship กับวง Los Angeles Philharmonic ในซีซั่น ๒๐๑๕/๑๖ นี้ อีกทั้งยังขึ้นชื่อลือชาว่าเป็นคอนดักเตอร์ที่มีเทคนิคการสื่ออารมณ์ยอดเยี่ยม และมีความเข้าใจในศิลปะดนตรีอย่างถ่องแท้ ท่วงทำนองร่ายบาดต้องจึงเปี่ยมไปด้วยความมั่นใจที่เป็นธรรมชาติ น่าสนใจมาก

Concerto for Trombone and Orchestra unประพันธ์ของ Nathaniel Shilkret

Nathaniel Shilkret เป็นคีตกวีชาวอเมริกันผู้มีความสามารถหลากหลายรอบด้าน นักประพันธ์มากฝีมือผู้เข้าวงการด้วยการเป็นนักคลาริเน็ตของวง New

York Boys' Orchestra ประสบการณ์ทางดนตรีที่หลากหลายและเข้มข้นทำให้ Shilkret กลายเป็นนักประพันธ์และนักเรียบเรียงเสียงประสานทางเพลงคลาสสิกแจ๊ส หรือแม้กระทั่งเพลงป๊อป

ผลงานการประพันธ์ของ Shilkret เริ่มเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ในปี ค.ศ. ๑๙๒๓ กับผลงาน The Lonesome Road ซึ่งเป็นที่นิยมในหมู่นักดนตรีป๊อปอย่างยิ่ง ขณะที่ Jeannine, I Dream of Lilac Time ก็เป็นอีกหนึ่งบทประพันธ์ขายดีในท้องตลาด ขายโน้ตเพลงได้มากกว่า ๒ ล้านก๊อปปี้ และมีศิลปินสนใจดัดเสียงเพลงนี้ขายมากมาย

Trombone Concerto เป็นบทประพันธ์ในปี ค.ศ. ๑๙๔๒ ประกอบไปด้วย ๓ ท่อน ในแต่ละท่อนนั้นมีความหลากหลายมาก ท่อนแรกประพันธ์ในรูปแบบของคลาสสิก แต่ในช่วงกลางเพลงจะใช้ fugue ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเพลงแบบแจ๊ส และในช่วงเกือบจบท่อนเป็นจังหวะแบบฟอกซ์ทร็อต ในส่วนของท่อนที่สอง จะเน้นอารมณ์แบบบลูส์ ส่วนในท่อนที่สามใช้จังหวะแบบ boogie-woogie เข้ามาประยุกต์ใช้ในบทประพันธ์ คอนเสิร์ตรอบปฐมทัศน์เล่น

โดยวง New York City Symphony ในปี ค.ศ. ๑๙๔๕ โดยมี Tommy Drosey เป็นนักเดี่ยวทรอมโบนฝีมือดี

สำหรับนักเดี่ยวทรอมโบนในคอนเสิร์ตเย็นวันนี้ จะเป็นใครไปไม่ได้นอกจาก Peter Moore อดีตเด็กขายมากความสามารถที่ทำให้ชาวสหราชอาณาจักรต้องตะลึง เพราะสามารถเอาชนะการแข่งขัน BBC Young Musician Competition ได้ตั้งแต่อายุ ๑๒ ปี ซึ่งถือว่าเป็นแชมป์การแข่งขันรายการนี้ที่มีอายุน้อยที่สุดเท่าที่ประกวดมา

เพียง Moore ปรากฏกายบนเวที รอยยิ้มทรงเสน่ห์ของเขา ก็สะกดให้ผู้ชมและนักดนตรีหลงใหล ทำให้เย็นย่ำนี้ เราเห็นการทำงานที่แสนเข้าหากัน ระหว่างวง TPO และ Soloist อย่างน่าประทับใจ ท่ามกลางจังหวะที่เคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว วาทยกรสามารถควบคุมวงให้บรรเลงออกมาได้อย่างดี บวกกับการแสดงไดนามิกที่แตกต่างระหว่างท่อน tutti และท่อนบรรเลงประกอบของวงก็ทำได้ชัดเจนเช่นกัน

ด้าน Soloist เจ้าเสน่ห์ของเรา เปล่งประกายเจิดจ้าด้วยโน้ต Overtone คมชัด สะท้อนการฝึกซ้อมที่หนักหน่วง

ชัดเจน และยังใส่ใจในการเป่าอย่างน่าชื่นชม การเลือกเพลง Bach's Suite for unaccompanied Cello มาเป็นเล่นบนทรอมโบนสำหรับอังกอร์ Moore เล่นเพลงนี้อย่างแจ่มแจ้ง ในมิติอันลึกซึ้งของ harmony ในบทประพันธ์

ในท่อนที่มีหลายทำนองซ้อนกันอยู่ วง TPO ก็สร้าง transparent ได้อย่างใสสะอาด เห็นทำนองที่ควบคู่กันอยู่อย่างพิสดาร น่าเสียดายนิดหน่อยในบางที่ในท่วงทำนองสไตล์แจ๊สส่วนของเครื่องสายอาจฟังดูแข็งเกินไป เมื่อเทียบกับการเล่นของทั้งวง

Symphony No. 2 (London) ของ Ralph Vaughan Williams

Ralph Vaughan Williams เป็นนักประพันธ์ชาวอังกฤษผู้มีสไตล์การประพันธ์แบบ English Pastoral School และถือเป็นนักประพันธ์อาวุโสในหมู่นักประพันธ์ชาวอังกฤษตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๓๔ หลังจากการเสียชีวิตของ Edward Elgar และ Gustav Holst นักประพันธ์ยอดเยี่ยมของยุค Vaughan Williams ได้รับฉายาว่า Grand Old Man of English Man ด้วยความยกย่อง แต่ตัวเขาเองกลับไม่ชอบฉายานี้

ในช่วงแรกของเขาชีพนักประพันธ์ Vaughan Williams ไม่เคยคิดจะประพันธ์ซิมโฟนีมาก่อน แต่หลังจากได้รับแรงยุ

จากเพื่อนนักประพันธ์ด้วยกัน คีตกวีท่านนี้ก็เริ่มประพันธ์ซิมโฟนีจนมีผลงานกว่า ๙ บท ความพิเศษของซิมโฟนีของ Williams อย่างหนึ่งคือ ในซิมโฟนีสามบทแรกของเขา จะไม่ใส่หมายเลขว่าเป็นซิมโฟนีหมายเลขใด แต่จะตั้งชื่อให้แต่ละบทประพันธ์แทน เช่น A Sea Symphony A London Symphony และ A Pastoral Symphony ส่วนซิมโฟนีอีกสามบทที่ตั้งชื่อตามคีย์ที่ใช้อย่างเรียงบ่งชี้คือ Symphony in F minor Symphony in D major และ Symphony in E minor

ท่อนแรกของบทประพันธ์ A London Symphony เริ่มด้วยช่วงบทนำ (Prelude) อันราบเรียบ ชวนให้นึกถึงยามเช้าอันเงียบสงบ และเมื่อฮาร์ปเล่นขึ้นเป็นสัญญาณของนาฬิกาที่บอกเวลา ดนตรีก็เริ่มมุ่งเข้าสู่ sonata form อันมีจุดเด่นที่โน้ตไล่ขึ้นลงทีละครึ่งเสียง สร้างความรู้สึกทรงพลังและแน่น สู่ถึงมหานครลอนดอนที่อีกทีกและมีแต่ความเร่งรีบ ท่อนที่สอง Lento อยู่ในรูปแบบ Variation โดยมีทำนองของ theme หลักสามทำนอง คือ ทำนองหม่นหมองของอิงลิชฮอว์น ทำนองฮอว์นที่บรรเลงอยู่เหนือหมู่เครื่องสาย และทำนองคนเร่ขายดอกไม้ Williams ระบุว่า ท่อนนี้คือท่อนที่เขาพยายามสื่อถึงบรรยากาศของจัตุรัส Bloomsbury ยามบ่ายของวันหนึ่ง ในเดือนพฤศจิกายน การเล่นของวง TPO สะท้อนความสามารถในการ

ควบคุม Dynamic และสามารถ Shape ประโยคได้เยี่ยมยอด

ท่อนที่สาม (Scherzo) วาดภาพยามเย็นที่พระอาทิตย์เริ่มคล้อยลงฝั่งแม่น้ำเทมส์ ขณะที่อีกฝั่งเป็นชุมชนแออัดที่ผู้คนออกไปกินดื่มกันในคืนวันเสาร์ คีตกวีวาดภาพบรรยากาศส่วนนี้ด้วยทำนองแบบ fugue อันซับซ้อน กับทำนองที่ตรงไปตรงมามีชีวิตชีวา ท่อนสุดท้ายเริ่มด้วยทำนองที่ตึงเครียด จังหวะมาร์ชสะท้อนให้เห็นด้านโหดร้ายของลอนดอน ทั้งความกระสือกระสน การดิ้นรนเอาตัวรอด ความเห็นแก่ตัว ช่วงปลายของท่อนย่อย Allegro ทำนองมาร์ชกลับมาอีกครั้ง ตามมาด้วยทำนองหลักจากท่อนแรกที่ปรากฏตัวในรูปแบบอันอ่อนล้า

สิ้นเสียงโน้ตสุดท้าย เสียงปรบมือดังกึกก้องชื่นชมวง TPO เหมือนอย่างทุกครั้ง สิ่งที่เหลือตกค้างในหัวความคิดของเราคือ ภาพมหานครลอนดอนที่เป็นอยู่ และกำลังจะเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต ไม่มีใครทราบได้ว่าหลังจากสหราชอาณาจักรแยกตัวออกจากอียูแล้วชะตากรรมของมหานครแห่งนี้จะเดินทางไปทางไหน จะเฟื่องฟูหรือหลงทางสู่ความสับสน รู้แต่ว่าทุกชีวิตริมฝั่งแม่น้ำเทมส์ วณิพกกลางจัตุรัสบลูมเบอรีก และประชาชนบนผืนแผ่นดินนี้ ได้ชี้นิ้วเลือกชะตากรรมของตนอย่างกล้าหาญ และพร้อมรับผิดชอบต่อผลการกระทำ

... ช่างน่าอัศจรรย์จริง

เปิดใจ Dr. Zax - จักรกฤษ เจริญสุข เบื้องหลัง Chord Heroes บอร์ดเกมที่ผสาน “ความรู้ + ความสนุก” เป็นหนึ่งเดียว

เรื่อง: กฤตยา เชื้อมวาราศสตร์ (Krittaya Chuamwarasart)
ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์มติชน

หลายคนที่รู้จัก Dr. Zax - จักรกฤษ เจริญสุข อาจารย์สาขาวิชาเครื่องสายสากลและดนตรีเชมเบอร์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล คงรู้ว่าช่วงนี้เขามักมีเกมที่ถูกฉายไฟ ๑ สำหรับติดตัวไปทุกที่อยู่เสมอ

นั่นคือ Chord Heroes บอร์ดเกมที่ ดร.แซก สร้างสรรค์ขึ้นเอง

ด้วยทัศนคติที่มองว่า “ความรู้” ต้องเป็นสิ่งที่ “เข้าถึงทุกคน” และ “ทุกคนเข้าถึง” ที่สำคัญ ต้อง “สนุก” ด้วย

“ชอบเล่นเกมอยู่แล้ว อย่างตอนทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ซึ่งเครียดมาก ก็ได้การเล่นบอร์ดเกมกับเพื่อนที่ช่วยทำให้ผ่อนคลาย เมื่อได้มาสอนแล้วรู้สึกว่าการสอนเด็กหลังห้องไม่เรียน ส่วนตัวเชื่อว่าเด็กทุกคนเรียนได้ อาจมาจากการสอนของอาจารย์ที่ไม่น่าสนใจ จึงหาว่าอะไรสนุกแล้วทำให้เด็กจดจำบทเรียนได้โดย

ไม่ต้องบังคับ แต่ต้องสนุก และอินกับสิ่งนั้น” ดร.แซก เล่าถึงที่มา

ก่อนเสริมว่า บวกกับเป็นคนชอบเล่นเกม คนเล่นบอร์ดเกมก็มีมากขึ้น หากเอาเรื่องคอร์ดมาทำเป็นเกมคงสนุก และหากเราได้เกมสัญชาติไทย ต้นทุนของร้านบอร์ดเกมคาเฟ่ที่ส่วนใหญ่ใช้เกมของต่างชาติก็อาจลดลงด้วย อีกแง่คือเหมือนเป็น Creative work project คือการนำความรู้เรื่องคอร์ดมาทำเป็นเกมที่สามารถเล่นได้ ๔ คน วิธีการกินกันก็เหมือนเล่นไพ่

โดยมีจุดมุ่งหวังว่า “ทำแล้วสนุก”

“รู้สึกว่าการวิจัยวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก ๘ เดือนแล้ว ยังไม่มีใครอ่านเลย แล้วความรู้สึกอะไร? ความรู้คือสิ่งที่คนเข้าถึงได้ เข้าถึงกันได้ อย่างผมเอาสิ่งที่เข้าถึงยาก มาให้เข้าถึงง่ายมากขึ้น”

ดร.แซก ใช้เวลาในการคิดรูปแบบของการ์ดและวิธีการเล่น โดยใช้เวลาไม่

ต่ำกว่า ๒๐๐ ชั่วโมง พร้อมทั้งออกแบบการ์ดเตอร์ในการ์ดด้วยตัวเอง เพราะแต่ละคอร์ด มีเสียง มีคอร์ดเตอร์ไม่เหมือนกัน อย่าง D Minor เป็นเสียงเศร้า มันก็เลยพูด So sad ตลอดเวลา F Major เป็นคอร์ดที่ใหญ่ขึ้นมา ก็เป็นตัวการ์ตูนใหญ่ๆ - ตัวละครจึงแตกต่างกันเพื่อให้เด็กเข้าใจง่าย ระหว่างนั้นก็มีเพื่อนอีก ๓ คน คือ นายสุเมธ จินาพันธ์ Mr. Cameron Kirk Rush และ Ms. Yi-Wen Chen มาร่วมทีมเพลย์เทสต์ ให้เกมที่ออกมานั้นมีความถูกต้องที่สุด

ใน ๑ ชุด ประกอบด้วยการ์ด ๖๓ ใบ แบ่งเป็น ๔ ประเภท คือ

๑. Natural Notes แทนโน้ตแต่ละตัว ๑ ใบมีโน้ต ๑ ตัว (๗ แบบ แบบละ ๓ ใบ = ๒๑ ใบ)

๒. Accidentals แทนเครื่องหมายแปลงเสียง ใช้ในการเปลี่ยนเสียงให้สูงขึ้น

หรือต่ำลงตามเครื่องหมาย (Flat, Sharp, Double Flat, Double Sharp แบบละ ๕ ใบ = ๒๐ ใบ)

๓. Chord Heroes เป็นการ์ดที่มีโน้ตอยู่ในการ์ด ๓ ตัว ผู้เล่นสามารถเลือกโน้ต ๑-๒ ตัวมาใช้ในการเขียนคอร์ดได้ (๓ แบบ แบบละ ๓ ใบ = ๑๑ ใบ)

๔. The Lord of all Chords ใช้แทนคอร์ดอะไรก็ได้ ไม่สามารถใส่การ์ด Accidentals เพิ่มได้อีก (๑ ใบ)

“ตอนแรกอาจจะดูยากหน่อย เพราะบางคนกลัวว่าไม่รู้ดนตรีจะเล่นได้หรอก แต่เกมนี้เหมือนสะกดคำให้เป็นคอร์ด เขียนคอร์ดเดียวกันก็กินกันได้” ดร.แซก อธิบายช่วยคลายความกังวลของคนที่ไม่รู้ทฤษฎีดนตรีแต่อยากสนุกกับคอร์ดฮีโร่

แล้วคอร์ดฮีโร่ต่างกับเกมที่เกี่ยวข้องกับดนตรีที่มีอยู่ในห้องตลาดอย่างไร?

“จากที่เคยดู เกมที่เกี่ยวข้องกับดนตรีจะยากมาก หรือบางเกมก็ง่ายมาก เช่น เกมที่สอนโดเรมี”

“ผมตั้งทั้งสองฝั่งเข้าหากัน คนที่ไม่รู้ทฤษฎีดนตรี สามารถเล่นและเรียนรู้ได้ ส่วนคนที่รู้ดนตรีก็สามารถพลิกแพลง รู้กันได้ มีความยาวนานในการคิดวิเคราะห์มากกว่า - เข้าใจง่าย แต่ยากที่จะชนะ”

“ตอนนี้คนที่ไม่รู้จักดนตรีมาก่อน ก็เริ่มรู้จักคอร์ดแล้ว เหมือนเพื่อนผมบางคนที่ไม่เคยรู้จักคอร์ดดนตรีมาก่อน ก็ไปโหลดแอปมาแล้วมากดเปียโนเพื่อฟังเสียง ว่า D Major เสียงอย่างไร D Minor เสียงอย่างไร Augmented ต่างกับ Diminished อย่างไร หรือเวลาเห็นเด็กเล่น ก็รู้สึกว่าการทำได้ อย่างหลานผม ๘ ขวบ ก็รู้ว่า C Major คือ C E G”

“ส่วนนักเรียน เด็กจะไปนอนคิดว่าเขาจะเอาคอร์ดอะไรมาสู้กัน แทนที่จะให้การบ้านหรือทำแบบฝึกหัด เราก็ให้เกมนี้ไปเล่น เหมือนเป็นการบิบบางอย่างว่า ต้องคิดคอร์ดที่แปลกใหม่เพื่อมาสู้กัน เช่น คอร์ด C Major จะง่ายๆ แต่เคยเจอคอร์ด C-sharp Major และ D-flat Major ซึ่งเป็นคอร์ดเสียงเหมือนกันก็สามารถกินคอร์ดกันได้ หรือ B-double flat Major ซึ่งเป็นคอร์ดค่อนข้างยากสำหรับเด็กที่เริ่มต้นเรียน แต่พวกนี้เด็กคิดได้เองเพราะเขาเล่นเกม - เป็นการเรียนรู้ที่ค้นหาด้วยตัวเอง - ทำให้เด็กคิดนอกกรอบและเด็กเขียนคอร์ดได้มากขึ้น เมื่อคุยเรื่องคอร์ดกับเขาแล้ว เขารู้คอร์ดระดับสูงมากขึ้น รู้คอร์ดเชิงลึกมากขึ้น ทั้งๆ ที่วิธีการจะได้ওয়่านั้น ผมต้อง

ให้การบ้านไปทำ”

เกมนี้จึงเป็น “สื่อการสอน” ที่ได้ผล พร้อมย้ำว่า เชื่อว่าทุกอย่างคือ Learning by Doing การเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือการเรียนที่สนุก รู้ลึก อยากทำซ้ำ ถ้าเด็กสนุกและมีการทำซ้ำ เขาจะเรียนรู้ได้เอง

สิ่งที่ได้ ไซ่เพียงการได้เรียนรู้กระบวนการทำเกมคอร์ดฮีโร่ แต่ ดร.แซกยังได้เรียนรู้การพัฒนาดนตรี เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น

“แทนที่จะเป็นหนังสือให้ผู้เล่นเกาะในห้องสมุด แต่ผมทำเกมที่สามารถเข้าถึงเด็กและเด็กได้ความรู้ ใครก็เล่นได้ ผมว่าคุ้มกว่านะ - ความรู้ที่ดีคือความรู้ที่ให้ประโยชน์แก่คนทั่วไปได้ เข้าถึงได้ เขาจะรู้สึกดีกับความรู้นั้น”

“ถ้าทำเกมแล้วมี ‘ความรู้’ เป็นผลพลอยได้ ผมว่าคุ้มนะ” ดร.แซก ทิ้งท้าย

วิธีการเล่นง่าย ๆ

ค่อยๆ อ่าน ทำความเข้าใจ และสนุกไปด้วยกัน แล้วคุณจะได้ความรู้เรื่องดนตรีโดยไม่รู้ตัว

๑. ผู้เล่นแต่ละ ๒-๔ คน แจกการ์ดคนละ ๕ ใบ

๒. แต่ละรอบ (Turn) ของผู้เล่นแต่ละคน ให้จั่วการ์ด ๓ ใบ แล้วใช้การ์ดในมือในการลงคอร์ด ระหว่างรอบ ผู้เล่นสามารถเขียนคอร์ดก็ได้ หรือไม่เขียนคอร์ดเลยก็ได้

๓. การเขียนคอร์ด จำกัดอยู่แค่คอร์ดที่มีโน้ตรวมกันอยู่ ๓ ตัว (Triads) และคอร์ดที่เป็น Major Minor Augmented และ Diminished เท่านั้น ผู้เล่นสามารถดูตัวอย่างคอร์ดได้จากตารางคอร์ดที่อยู่ในกล่อง ใครเขียนโน้ตให้ได้ ๕ คอร์ดก่อนเพื่อนๆ (หรือ) ถ้าการ์ดหมดกอง ให้นับการ์ดที่เป็น

คอร์ดของตัวเอง รวมถึงการ์ดที่ยึดคนอื่นมาด้วย คนที่มีการติดมากที่สุดคือผู้ชนะ

๔. ผู้เล่นสามารถใช้การ์ด Accidentals (เปลี่ยนแปลงเสียงของโน้ต) ของผู้เล่นเองตอนไหนก็ได้ในทุกๆ รอบของผู้เล่นคนนั้น

๕. ผู้เล่นต้องทิ้งการ์ด ๑ ใบ ตอนจบรอบของตัวเอง ถ้าไม่มีการ์ดเหลืออยู่ในมือก็ไม่จำเป็นต้องทำอะไรเพิ่มเติม ทั้งนี้ ผู้เล่นสามารถมีการ์ดในมือได้ไม่เกิน ๔ ใบตอนจบรอบของตัวเอง

ในแต่ละรอบ เมื่อเริ่มรอบของตัวเอง ผู้เล่นจั่วการ์ด ๓ ใบ สามารถเขียนคอร์ดก็ได้ และเมื่อจบรอบของตัวเองก็ทิ้งการ์ด ๑ ใบ

การยึดการ์ดของผู้เล่นคนอื่นๆ สามารถทำได้เมื่อ ผู้เล่นเขียนคอร์ดซ้ำหรือเสียงเหมือนกับคอร์ดของผู้เล่นคนอื่นๆ การ์ดทุกใบของผู้เล่นคนอื่น ๆ จะมาอยู่ใต้คอร์ดที่เขียน

เหมือนกันอันล่าสุด โดยการ์ดที่ถูกยึดมาไม่นับว่าเป็นคอร์ดอีกต่อไป ยึดมาได้แล้วก็วางใต้คอร์ดที่ยึดมา

ส่วนเหรียญ (Token) มีไว้สำหรับปิดโน้ตที่ไม่ได้ใช้บนการ์ด Chord Heroes เพื่อจะได้ดูง่ายขึ้น

การเอาการ์ดจากกองอื่นมาใช้ - ผู้เล่นสามารถทิ้งการ์ด ๒ ใบ (ในรอบของตัวเอง) แล้วหยิบการ์ดจากกองที่ทิ้งมาไว้ในมือ ๑ ใบ

การยกเลิกการกระทำอะไรก็ได้ในเกม (Shh) คือ การที่ผู้เล่นสามารถทิ้งการ์ดที่เหมือนกัน ๓ ใบ ตอนไหนก็ได้ เพื่อยกเลิกการกระทำอะไรก็ได้ที่อยู่ในเกม เช่น การเขียนคอร์ดหรือการจั่วไพ่ โดยการ์ดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำนั้นๆ จะโดนทิ้งไปอยู่ในกองทิ้งไพ่

“ไม่สูงต้องเขย่ง ไม่เก่งต้องขยัน” อิสพงศ์ ดอกยอ

เรื่อง: นริศวรรณ ศรีประยูรธรรม (Narissawan Sripayoontham)

“ไม่สูงต้องเขย่ง ไม่เก่งต้องขยัน” คติประจำใจของ “อิส - อิสพงศ์ ดอกยอ” ศิษย์เก่าวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีความสามารถด้านร้องเพลงลูกทุ่ง ได้รับถ้วยพระราชทานมาแล้วทั้งหมด ๑๐ ถ้วยรางวัล รวมถึงเป็นแชมป์ ๑๔ สมัย รายการศึกวันดวลเพลง ของช่อง ONE 31 บทสัมภาษณ์ของเขา จะทำให้คุณผู้อ่านเปลี่ยนความคิดว่าทุกอย่างขึ้นอยู่กับโอกาสและความพยายาม ซึ่งทำให้เขาประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงในวันนี้

ประวัติคร่าวๆ สักเล็กน้อย

ผมชื่อ อิสพงศ์ ดอกยอ จบเตรียมอุดมดนตรี จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในระดับปริญญาตรี ก็จบแขนงวิชาดนตรีสมัยนิยม สาขาการขับร้อง จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ครับ

ทำไมเลือกเรียนสาขานี้

จริงๆ แล้ว ผมชอบการขับร้องสมัยที่ผมเรียน Pre-College ผมเลือกเอกขับร้องคลาสสิกครับ พอผมเข้าเรียนระดับปริญญาตรีผมจึงเลือกเรียนดนตรีสมัยนิยม เน้นด้านดนตรีแจ๊สและป๊อป ทำให้ผมได้ต่อยอดจากพื้นฐานเดิมสมัยเรียนเตรียมอุดมดนตรี และได้ความรู้ใหม่ๆ ด้วยครับ ซึ่งถ้าเป็นแขนงวิชาอื่นๆ ผมก็มีความรู้พื้นฐานมาบ้างแล้ว

สนใจด้านการร้องเพลงตั้งแต่เมื่อไหร่ และทำไมถึงชอบ

จริงๆ แล้วผมสนใจด้านร้องเพลงตอนอายุ ๓ ขวบครับ ซึ่งทางครอบครัวของผมก็ให้การสนับสนุนด้านร้องเพลงด้วย เลยทำให้ผมชอบด้านการขับร้องครับ ทางครอบครัวคุณแม่ของผมเล่นดนตรีเป็นหมดครับ โดยเฉพาะดนตรีไทย แล้วก็มิวสิคเป็นของตัวเองครับ ทางฝ่ายคุณพ่อของผมก็เช่นกันครับ อีกอย่างคุณแม่ผมร้องเพลงตั้งแต่ผมยังอยู่

ในท้อง จนกระทั่งผมคลอออกมาครับ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผมชอบร้องเพลง เพราะฟังตั้งแต่อยู่ในท้องครับ

ตอนเด็กๆ มีใครเป็นนักร้องในดวงใจหรือไม่ ได้ฝึกร้องเพลงและแบ่งเวลาอย่างไร

อันที่จริงผมไม่ได้มีใครเป็นนักร้องในดวงใจสมัยเด็กๆ นะครับ คือ ใครดังช่วงนั้น ผมก็จะร้องเพลงของคนนั้นบ่อยๆ ครับ ส่วนด้านการฝึกร้องและการแบ่งเวลานั้น เวลาฝึกของผมจะเป็นช่วงกลางคืนครับ คือฝึกปฏิบัติจริง ทางคุณพ่อผมจะพาผมออกไปร้องเพลงพร้อมกับวงดนตรีของคุณพ่อตอนผมเด็กๆ ครับ ซึ่งเราจะไปร้องเพลงตามงานต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานวันเกิด บางคนอาจจะตำหนิได้ว่า ทำไมถึงพาเด็กออกมาร้องเพลงตอนดึก แต่ผมชอบนะครับ ชอบที่จะออกไปร้องเพลงกับวงดนตรีของคุณพ่อ ชอบที่จะร้องเพลงต่อหน้าผู้คนครับจริงๆ ไม่สำคัญว่าดึกแค่ไหน ขอแค่ใจรักด้านร้องเพลงครับ

การแข่งขันครั้งแรกเป็นอย่างไร ได้รับรางวัลอะไรหรือไม่

ผมประกวดครั้งแรกตอนอายุ ๗ ขวบครับ คุณพ่อของผมเป็นคนฝึกผมในการร้องเพลงสำหรับประกวด รางวัลครั้งแรก

ของผมเริ่มมาจากชมเชยก่อนครับ แล้วค่อยเปลี่ยนมาเป็นรองอันดับ ๔ รองอันดับ ๓ รองอันดับ ๒ รองอันดับ ๑ และรางวัลชนะเลิศครับ ครั้งแรกที่ประกวด ผมไม่ตื่นเต้นนะครับ คือเราไม่ได้คาดหวังว่าจะได้รางวัล แต่พอประกวดบ่อยๆ ความคาดหวังก็จะมีครับ ว่าจะต้องได้รางวัล ซึ่งผมก็จะบอกกับตัวเองว่า ตอนประกวดเราทำพลาดไม่ได้นะ

ได้รับมาที่รางวัลแล้ว รางวัลไหนที่มีความภาคภูมิใจมากที่สุด

ผมได้รับมาหลายรางวัลมากๆ ครับ แต่ถ้าเป็นรางวัลถ้วยพระราชทาน ผมมีทั้งหมด ๑๐ ใบครับ ซึ่งรางวัลที่ผมภูมิใจมากที่สุดก็จะเป็นรางวัลถ้วยพระราชทานใบแรก ตอนที่ผมประกวดร้องเพลงลูกทุ่งอายุ ๑๒ ปี ของสถาบันเคพีเอ็นครับ

ทราบว่าเคยร้องเพลงหน้าพระที่นั่ง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ตอนนั้นรู้สึกอย่างไรบ้าง

ผมได้ร้องเพลงหน้าพระที่นั่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี หลายครั้งมากครับ แต่ที่ผมภูมิใจที่สุดในชีวิตผม คือ งานพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยมหิดล ผมยังเรียนปริญญาตรีอยู่ครับ ผมได้รับคำ

เลือกให้ร้องเพลงลูกทุ่งต่อหน้าพระพักตร์ ซึ่งพระองค์ก็ได้ประทับยีนฟังเพลงที่ผมร้อง เพลงนั้นคือเพลง “เกลียดห้องเบอร์ห้า” ครับ ตอนนั้นผมรู้สึกตื่นเต้นมากครับ

กว่าจะประสบความสำเร็จและได้รับรางวัลมากมาย มีคติประจำใจอะไรที่ทำให้ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

“ไม่สูงต้องเขย่ง ไม่เก่งต้องขยัน” ครับ ผมใช้คติอันนี้ตลอดครับ แล้วอีกอย่าง ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่ใจด้วยครับ ถ้าเราคิดว่าเราทำได้ คือเราทำได้ และอย่าท้อ อย่าติดกำลังใจตัวเองครับ

การที่ได้เรียนจบจากแขนงวิชาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ให้อะไรกับตัวเองบ้าง

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ให้ความรู้และให้ประสบการณ์กับผมครับ ที่นี้จะมีชั่วโมงให้นักศึกษาได้ดูคอนเสิร์ต ซึ่งเป็นวิชาบังคับ ทำให้ผมได้เห็นคนเก่งๆ ในด้านดนตรี และทำให้เราได้รับความรู้จากการที่เขาแสดงดนตรีให้เราฟังครับ รวมถึงอาจารย์ของวิทยาลัยก็เก่งและมีความสามารถมากครับ รวมทั้งชื่อเสียง

ของวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ก็เป็นที่ยอมรับในสังคมครับ

การชนะเลิศประกวดร้องเพลงลูกทุ่งเป็นแชมป์ ๑๔ สมัย รายการศึกวันดวลเพลง ทางช่อง ONE 31 เลือกเพลงอะไรในการแข่งขัน มีปัญหาอะไรบ้างหรือไม่

เพลงที่ผมใช้ในการประกวดรอบสุดท้าย คือ เพลง “เทพธิดาผ้าจีน” ซึ่งเป็นเพลงลิขสิทธิ์ของทางจีเอ็มเอ็มครีบอกุประสงค์ที่ผมพบคือการเลือกเพลงเพื่อแข่งกับคู่แข่ง ณ ช่วงเวลานั้น ซึ่งเราจะไม่ทราบล่วงหน้าเลยครับว่าคู่แข่งของเราเป็นใครครับ เราต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้ามากครับ ในการเลือกเพลงเพื่อที่จะชนะการแข่งขันให้ได้

อัปเดตผลงานเพลงปัจจุบัน

ตอนนี้ผมเพิ่งจบการแข่งขันศึกวันดวลเพลง รอบสงครามแชมป์ครับ ซึ่งจะมีแชมป์ทั้งหมด ๘ คน ที่ได้ออกอัลบั้มเพลงศึกวันดวลเพลง กับทางสังกัดจีเอ็มเอ็ม แล้วตอนนี้ก็มีแผนจะเซ็นสัญญากับทางค่ายจีเอ็มเอ็มครีบอกุฝากติดตามผลงานอัลบั้มเพลงด้วยนะครับ หรือถ้า

อยากทราบว่าผมมีผลงานอะไรอีกบ้าง ก็สามารถเข้ามาดูที่ Facebook: Issarapong Fanclub ได้ครับ

ฝากคำแนะนำสำหรับน้องๆ ที่อยากประสบความสำเร็จในอนาคต

ผมอยากให้น้องๆ เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทั้งในมหาวิทยาลัยที่น้องเรียน หรือนอกมหาวิทยาลัยด้วยครับ มีความขยัน อดทน และฝึกซ้อม ที่สำคัญต้องหาโอกาสแสดงความสามารถของตัวเองครับ ถ้าที่ไหนมีประกวดร้องเพลงหรือแสดงดนตรี เราจะต้องไปครับ เพื่อเป็นการแสดงความสามารถของเรา ถึงแม้จะได้รางวัลหรือไม่ได้ ก็ไม่เป็นไรครับ ซึ่งในการประกวดเราจะได้เจอคู่แข่ง และได้กลับมาพัฒนาตัวเองครับ ซึ่งผมเชื่อว่าน้องๆ ก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้เช่นกันครับ

